

de ijdste Fjorde, og det fjerde indbefatter Sfejorden. Saaledes bleve altsaa Forholdene ordnede, og nu tør jeg paasta, at disse Forhold vare ærede Medlemmer af Udvalget bekendte; i det Mindste forstaaer jeg ikke, at de ikke have været dem bekendt. Jeg hører nu ganske vist bagefter — og jeg maa antage, at Forholdet i den Henseende maa opfattes loyalt, altsaa, at Deres Opfattelse er loyalt, som min er det — at de ikke have været ærede Medlemmer bekendte. Jeg maa sige, at det er mig temmelig ubegribeligt, men jeg har endog hørt ærede Medlemmer, som staa mig temmelig nær, sige, at de ikke have været inde paa den Fortolkning. Som sagt, det kan jeg ikke forstaa, og efter Forhandlingerne her i Salen kan jeg endnu mindre forstaa det. Jeg vil altsaa være nødt til for at dokumentere min Opfattelses Rigtighed og min Loyaltitet nærmere at komme ind paa at sige, hvilke Udtalelser der foreligger fra mig i Fjor, og hvor klart Forholdene kom frem blandt Andet ogsaa i det andet Thing. Jeg indrømmer, at Forhandlingen her var en Del hurtig i Slutningen af Samlingen; det var jo i den sidste Halvdel af Marts Maaned i Fjor, at Jiferiloven behandledes til Ende, og det kan gjerne være, at ikke alle Udtalelser i det andet Thing da forelaa trykte for ærede Medlemmer her, men jeg tror, at de ledende Mænd her overberede Forhandlingerne i Lands-thinget, og i Virkeligheden blev denne Bestemmelse og andre Bestemmelser jo tilsidst ordnede i et Slags frivilligt Fællesudvalg fra begge Thing, hvad der havde til Følge, at Redaktionen af Bestemmelsen, som jeg senere skal komme til, blev forandret i Lands-thinget under den bestemte Forudsætning, at den Fortolkning, jeg har tilladt mig at give, var den rigtige. Naar nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds siger, at det, det kommer an paa nu, er at enes, er jeg ganske enig med det ærede Medlem deri. Ærede Medlemmer ville jo se, at jeg under 1ste Marts d. A. har udstedt en Bekjendtgjørelse om Suspension af Bestemmelsen for Marts Maaned. Grunden til, at dette er sket, er selvfølgelig ikke den, at jeg skulde erkjende, at min Fortolkning er mindre rigtig. Under 9de Februar udkom en Bekjendtgjørelse, altsaa for saa vidt i rette Tid, men efter at der lige op til Marts Maaned var indkommet forskjellige Andragender, som for Resten gik i forskjellig Retning, mente jeg at have faaet Diet op for, at det ikke var heldigt at fremtvinge disse Forhold som en Overraskelse for Folk, men at der burde gives dem en passende Veilighed til at varetage

deres Tarv, for at der kunde dispenseres, hvor der var Grund dertil, og der er allerede dispenseret i forskjellige Retninger. Dispensationsønskerne gaa ingenlunde alene ud paa at faae Fredning ophævet for en vis Del, men de gaa f. Ex. ud paa at faae Lov til at benytte enkelte Medstaber, enkelte Vaad som f. Ex. til at fiske efter Silb og Reier. Men der er ogsaa andre Ønsker fremme, og de gaa ikke alene i den Retning, som det ærede Medlem tror. Der er adskillige Steder — det veed det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Veth) vistnok — hvor Bestræbelserne gaa i den Retning, at man ønsker yderligere at stærpe Fredningen og ønsker at anvende Jiferilovens § 42 til Bedtægter til at frede noget yderligere, end Ministeriet har kunnet gjøre. I det man kommer til § 42, kommer man igjen til Bestemmelse af Forholdet til Distrikterne. Nu siger den ærede Ordfører, at han ønsker, at Dispensationen skal gaa i den Retning, som man her finder rigtig, nemlig $\frac{3}{4}$ af de snævert begrænsede Bunde; det vilde jo være meget naturligt at tage blandt Andet denne Maalestok, og det er jeg ogsaa villig til. Det ærede Medlem er enigt — som det jo synes — i, at det er Administrationen, som fastsætter, hvor Begrænsningen for Bundene er, og det er jo ogsaa en ganske nødvendig Bestemmelse; thi en Ting vil man dog erkjende, at hvis der kommer nogle Jifere og sige: Her have vi et lille Stykke, og det dele vi vilkaarlig i $\frac{3}{4}$ og $\frac{1}{4}$; maa vi saa faae $\frac{3}{4}$, saa kan Administrationen jo ikke saaledes gaa ind paa det. Det ærede Medlem mente, det var ønskeligt at komme til nye Undersøgelser og maasse til nye Bestemmelser. Om man kan komme til nye Bestemmelser, maa man ikke forlange, at jeg i dette Dieblik skal sige noget Bestemt om; det kommer an paa, hvorledes Resultatet af Undersøgelsen kommer til at ligge for. Medens det er klart, at man var absolut nødt til at trække Siniernes i store Træk, da Loven nylig var given, og inden man havde nogen Kontrol og sagtyndig Undersøgelse paa alle Jiftepladser omkring i Landet, vil det være ret naturligt, at man, naar man har undersøgt Sagen, vil være i Stand til at trække sin Linie paa en anden Maade, men det tør jeg ikke forbinde mig til at sige noget Bestemt om. Jeg har ikke den dertil fornødne Sagkundskab; men jeg finder det meget naturligt at gaa i den Retning, altsaa i Dispensationsretning, den Retning, som det ærede Medlem ønsker; men, som sagt, jeg vilde ogsaa finde det naturligt, om man de Aar kom til at inddele sine Distrikter noget anderledes. Den eneste Fordel efter